

[Finansministeren.]

saa maa man ogsaa skaffe de nødvendige Midler dertil.

Paa hvilken Maade disse Midler skal fremskaffes, er der jo paa Forhaand principielt forskellige Meninger om — det er noget, man ved. Der er principielt forskellige Meninger om, hvorvidt det skal ske gennem direkte eller gennem indirekte Skatter, og disse principielt forskellige forskellige Anskuelse kommer ogsaa til at gøre sig gældende, naar man skal se paa de særlige Virkninger af de enkelte foreslaaede Afgifter. Jeg tror dog, jeg har Ret til at sige, at ingen af Talerne her i Dag har kunnet fremhæve, at Regeringen ikke har stillet en klar og let gennemskuelig Plan op. Man kan have forskellige Meninger om den, man kan sige, den er forkert stillet op, men man kan ikke sige, at Regeringen ikke har klarlagt Problemet, saaledes som det ligger i Øjeblikket.

Mod de direkte Skatter er der gjort mange Indvendinger fra de Sider, som principielt er imod saadanne Skatter — og det synes jo, som om Partiet Venstre mere og mere slutter sig til den Anskuelse, der gaar ud paa, at direkte Skatter er af det onde, og at man bør foretrække indirekte Afgifter. Der er gjort adskillige Bemærkninger om de foreslaaede Former for Skatterne, og navnlig er det angaaende den foreslaaede nye Tillægs-Indkomstskat for fast ansatte blevet fremhævet, at den rammer forholdsvis tilfældigt, og at der kan komme mange Skævheder frem, naar en saadan Skat skal føres ud i Livet — den og den Mand maa betale, mens en anden Mand, som maaske har bedre økonomiske Vilkaar, slipper fri.

Ja, en saadan Skat rammer tilfældigt, og den kan ramme forkert i Grænsetilfældene — det kan aldrig undgaas. Det er fremhævet her, at det er urimeligt, at fast lønede og Tjenestemænd skal betale en saadan Afgift. Det er endvidere fremhævet, at den i den foreslaaede Skikkelse, idet man ikke anvender de sædvanlige Fradragsregler, vil komme til at virke særlig haardt for de Tjenestemænd og andre fast ansatte, der har en lav eller i hvert Fald en ikke særlig høj Løn.

Selv det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tog jo med overordentlig stor Varme Tjenestemændene i Forsvar i Forbindelse med denne Skat. Det ærede Medlem nævnte, at en Tjenestemand med en Indtægt af 3 000—4 000 Kr., tror jeg det var, vilde komme til at betale ca. 40 Kr. i Tillægsskat. Nu vil jeg dog sige, at i Forhold til de Krav, der

fra Venstres Side er stillet til Tjenestemændene — man har jo fortalt, at der maatte en Nedsækning til paa 10 eller 20 pCt. eller hvor meget, man nu skulde have —, er dette her som en Draabe i Havet, selv for de Folk, som rammes særlig haardt efter Forslaget, som det her foreligger, fordi der, som sagt, ikke er taget Hensyn til Fradragene. Hvis man blot tager 10 pCt., hvad der jo er en Bagatel i Venstres Mund, naar Talen er om Tjenestemænd, vilde vedkommende Tjenestemand komme af med 400 Kr. i Stedet for de 40 Kr., man nu fortæller, han skal af med, saa det er jo ganske interessant at høre Venstre beskytte Tjenestemændene mod at blive beskattet paa en tung Maade derigenem, at man tager indtil 40 Kr. fra dem i forøget Statsskat, medens Partiet samtidig angriber Tjenestemændene og fortæller, at deres Løn skal nedsættes med 10 eller 20 pCt. — jeg ved ikke det nøjagtige Tal, men under 10 har det aldrig ligget, saa vidt jeg ved.

Imidlertid vil jeg gerne sige til dette specielle Spørgsmaal, at den foreslaaede Beregning af Skatten ikke er af anden Art, end at jeg gerne vil forhandle om en Ændring deri; jeg er selv klar over, at den paa visse Punkter kommer til at virke haardere paa dette Omraade, end mange kunde ønske, og ogsaa end jeg kunde ønske. Der kan naturligvis derved komme noget mindre ind ved denne Skat, men jeg indrømmer, at her er et Punkt, som der vil være al Grund til at forhandle om i Udvalget, og jeg skal erklære, at jeg for mit Vedkommende skal være meget forhandlingsvillig med Hensyn til Ændringer paa dette Punkt.

Det vil jeg sige navnlig til de ærede Ordførere for Socialdemokratiet (Fisker) og det radikale Venstre (Jørgen Jørgensen [Lejre]), som netop gjorde disse Synspunkter gældende, men jeg vil ogsaa sige det til de andre ærede Ordførere, der var inde herpaa, uden at jeg dog ved, om denne min Imødekommenhed overfor disse ærede Ordførere vil faa nogen praktisk Betydning, idet de jo nærmest synes at mene, enten at man ingenting bør gøre, eller at man bør finde et andet Grundlag for Beskatningen, end det her valgte. Jeg skal altsaa paa dette særlige Punkt erklære mig villig til Forhandling i Udvalget, og jeg tror ikke, det kan blive vanskeligt at finde en Ordning, som i højere Grad kan tilfredsstille de fremsatte Synspunkter end den foreslaaede.

De almindelige principielle Synspunkter, som er fremsat imod de foreslaaede direkte Afgifter, behøver jeg vist ikke at sige meget om, da der kun kan blive Tale om Gentagelser af, hvad der altid